

Jätelautakunta Kolmenkierron alueen jätehuoltomääräysten perustelut

Voimassa 1.6.2026

Hyväksytty 7.5.2026 § 19

Sisälly­lys

YLEISET PERUSTELUT	1
TÄRKEIMMÄT MUUTOKSET.....	1
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	4
1 Luku Soveltamisala ja yleiset velvoitteet	4
1 § Soveltamisala	4
2 § Määritelmät	5
3 § Jätehuollon tavoitteet	6
2 Luku Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen	6
4 § Velvollisuus liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään	6
5 § Jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon	7
järjestämisvelvollisuuden perusteella.....	7
6 § Liittyminen kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen.....	7
7 § Kiinteistökohtainen jäteastia	7
8 § Yhteisen jäteastian perustaminen (jätekimppa).....	8
9 § Lähikeräyspiste.....	9
10 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen ja aluekeräyspisteisiin.....	9
soveltumattomien jätteiden kuljettaminen	9
11 § Sekalaisen yhdyskuntajätteen aluekeräyspiste	10
12 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat.....	10
3 Luku Jätteiden kerääminen kiinteistöllä.....	11
13 § Erikseen lajiteltavat jätelajit.....	11
14 § Sekajäte.....	11
15 § Energijätteen lajittelu ja kerääminen erikseen	12
16 § Asumisessa syntyvien hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet.....	12

17 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet	13
18 § Muut erikseen kerättävät jätteet	14
4 Luku Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen.....	15
19 § Kompostointi	15
20 § Jätteen polttaminen	17
21 § Jätteen hautaaminen tai upottaminen.....	18
22 § Jätteen hyödyntäminen omassa maarakentamisessa.....	18
5 Luku Jäteastiat	19
23 § Jäteastiatyypit	19
24 § Jäteastian merkitseminen.....	20
25 § Jäteastioiden täyttäminen	20
26 § Tyhjennysvälit.....	21
27 § Kunnossapito ja pesu	22
6 Luku Jätteen keräyspaikat	22
28 § Jäteastian sijoittamista koskevat määräykset.....	22
29 § Jäteastian sijoituspaikan tai jäteastian lukitseminen	23
30 § Sekajätteen aluekeräyspisteet ja hyötyjätepisteet	23
7 Luku Jätteenkuljetus.....	24
31 § Kuormaaminen	24
32 § Kuljettaminen	24
33 § Kuljetusrekisteri ja tietojen toimittaminen.....	25
34 § Jätteiden kuljettaminen jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikkoihin	26
35 § Kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keskeyttäminen	26
8 Luku Asumisessa ja kunnan hallinto ja palvelutoiminnassa syntyvät lietteet.....	26
36 § Tyhjennysvälit ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi	26

37 § Lietteiden omatoiminen käsittely	29
9 Luku Roskaantumisen ehkäiseminen	31
38 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto	31
39 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla	32
10 Luku Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet	32
40 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto.....	32
41 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä	33
42 § Erityisjätteet	33
43 § Terveysthuollon vaaralliset jätteet ja erityisjätteet	33
11 Luku Muut määräykset.....	34
44 § Tiedottamisvelvoite	34
45 § Jätehuoltomääräysten valvonta.....	34
46 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä	34
47 § Voimaantulo.....	34

YLEISET PERUSTELUT

Kunnalle kuuluvista jätehuollon tehtävistä säädetään jätelaissa (646/2011). Jätelain 91 §:n mukaan kunta voi antaa jätehuollon järjestämiseen liittyen paikallisia määräyksiä. Jätehuoltomääräysten tavoitteena on edistää jätelain toimeenpanoa paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ja estää jätteestä tai jätehuollosta aiheutuvat haitat tai vaarat terveydelle tai ympäristölle sekä edistää etusijajärjestyksen noudattamista.

Jätehuoltomääräykset tarkentavat jätelaissa säädettyjä yleisiä jätehuollon järjestämisen periaatteita. Jätehuoltomääräykset valmistelee ja hyväksyy kunnan jätehuoltoviranomainen.

Tämä perustelumuistio toimii jätehuoltomääräysten soveltamisen tukena. Perustelumuistiossa avataan säännösten perusteita ja annetaan soveltamisohjeita käytännön tilanteisiin.

TÄRKEIMMÄT MUUTOKSET

Kunnalliset jätehuoltomääräykset on päivitetty edellisen kerran vuonna 2022 vastaamaan 19.7.2021 voimaan astuneita jätelain muutoksia (714/2021) sekä 1.12.2021 voimaan astunutta valtioneuvoston jätteistä antamaa asetusta (978/2021, jäljempänä jäteasetus). Jätelautakunta hyväksyi jätehuoltomääräykset 7.4.2022 § 25 ja määräykset tulivat voimaan 1.5.2022 alkaen.

Voimassa oleviin jätehuoltomääräyksiin esitetään tehtäväksi muutoksia jätehuollon hakemus- ja ilmoitusmenettelyn keventämiseksi. Lisäksi määräyksiin on tavoitteena tarkentaa eräitä asiakokonaisuuksia vastaamaan olemassa olevia käytänteitä sekä poistaa määräysten vanhentuneita osia. Tehtävät päivitykset koskevat esimerkiksi sekajäteastian tyhjennysväliä, jätehuollon keskeyttämistä määräajaksi, yhteisen jäteastian käyttöä sekä kompostointia.

2 § Määritelmät

Esitetään termien kuivajäte ja sekalainen yhdyskuntajäte poistamista ja korvaamista sekajätteellä.

Määritelmiin esitetään lisättäväksi alue A ja alue B. Alueet vastaavat 2022 määriteltyjä erilliskeräysvelvoitealueita.

Esitetään muutettavaksi jäteasemat kiertoasemiksi vastaamaan jäteyhtiö Kiertokapula Oy:n käyttämää termistöä.

Esitetään että termi lähikeräysjärjestelmät muutetaan lähikeräyspisteeksi.

Esitetään lisättäväksi määritelmiin yhteinen jäteastia.

8 § Yhteisen jäteastian perustaminen

Määräystä esitetään tarkennettavaksi sisällyttämällä siihen yhteistä astiaa käyttävien kiinteistöjen välinen pisin mahdollinen etäisyys.

9 § Lähikeräyspiste

Määräys esitetään otsikoitavaksi uudelleen. Määräykseen esitetään selkeytettävän kunnan, jäteyhtiön ja kiinteistön haltijan välisiä vastuita.

19 § Kompostointi

Vieraslajien kompostointikieltoa esitetään lievennettäväksi siten, että kiello koskee vain kasvien lisääntymiskykyisiä osia.

Vanhojen sähkölaitteiden kuten pakastearkkujen käyttö kompostorina esitetään kiellettäväksi.

Kompostointia koskevia vaatimuksia täydennetään määrittelemällä kompostorin vähimmäistilavuus. Lisäksi esitetään täydennettäväksi listaa tiedoista, joista tulee ilmoittaa jätehuoltoviranomaiselle aloitettaessa kompostointi.

Yhteiskompostointia ehdotetaan rajattavaksi siten, että yhteisen kompostorin käyttö on mahdollista yhteensä korkeintaan neljälle (4) asuinhuoneistolle. Esitetään tarkennettavaksi myös yhteistä kompostoria käyttävien kiinteistöjen välinen pisin mahdollinen etäisyys.

24 § Jäteastian merkitseminen

Esitetään muutettavaksi määräystä siten, että tarvittaessa jäteastia on merkittävä kiinteistön osoitteella tai osoitenumeraalla kiinteistön haltijan yhteystietojen sijaan.

26 § Tyhjennysvälit

Määräysluonnoksessa esitetään, että mikäli kiinteistöllä syntyvän sekajätteen määrä on vähäinen, biojäte lajitellaan kiinteistöllä erilliskeräysastiaan tai käsitellään kompostoimalla ja käytössä on korkeintaan 240 litrainen sekajäteastia voi sekajäteastian tyhjennysväli olla korkeintaan 12 viikkoa.

Esitetään täsmennettäväksi, että vapaa-ajan asuntojen jäteastiat tulee tyhjentää kiinteistön käytössä oloaikana määräysten mukaisesti ja kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

35 § Kiinteistöittaisen jätteenkuljetuksen keskeyttäminen

Määräyksen otsikkoa esitetään täydennettäväksi sanalla "määräajaksi". Määräystä esitetään tarkennettavaksi siten, että jätteenkuljetuksen keskeytys on mahdollinen vakituisille asuinkiinteistöille. Lisäksi esitetään, että jatkossa jätteenkuljetuksen keskeytys voidaan sopia kiinteistölle kuuden kuukauden sijaan 12 kuukaudeksi ottamalla yhteyttä Kiertokapula Oy:n asiakaspalveluun.

36 § Lietesäiliöiden tyhjennys, kunnan tarkistaminen ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi

Esitetään, että lietesäiliöiden vähimmäistyhjennysvälit esitetään selvyden vuoksi taulukossa.

36 §:n esitetään muutettavan vapaa-ajan asuntojen osalta siten, että lietesäiliöt tulee tyhjentää vähintään kolmen vuoden välein.

38 § Lietteiden omatoiminen käsittely

Määräykseen esitetään täydennettäväksi lietteen omatoimiseen käsittelyyn liittyviä menettelytapoja.

Ilmoitus tai hakemus omatoimisesta käsittelystä esitetään jatkossa tehtävän, kun ilmoitettavissa tiedoissa tapahtuu muutos, kuitenkin vähintään 5 vuoden välein.

Määräyksestä esitetään poistettavaksi velvoite toimittaa kuivakäymäläjäte kunnan osoittamaan paikkaan.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Luku Soveltamisala ja yleiset velvoitteet

1 § Soveltamisala

Jätehuollon velvoitteet perustuvat jätelakiin (JäteL, 646/2011), valtioneuvoston asetukseen jätteistä (jäteasetus, 978/2021), muihin jätelain nojalla annettuihin asetuksiin sekä kunnan jätehuoltomääräyksiin. Jätehuoltomääräykset täydentävät jätelainsäädäntöä.

Nämä jätehuoltomääräykset koskevat Hyvinkään, Hämeenlinnan, Järvenpään, Keravan, Riihimäen ja Valkeakosken kaupunkeja sekä Hattulan, Hausjärven, Janakkalan, Lopen, Mäntsälän, Nurmijärven ja Tuusulan kuntia.

Jätelain 91.1 §:n mukaan jätehuoltomääräyksissä voidaan antaa määräyksiä kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen määrän vähentämisestä, lajittelusta, säilyttämisestä, keräyksestä, kuljetuksesta, hyödyntämisestä ja loppukäsittelystä sekä näitä koskevista teknisistä vaatimuksista. Määräyksiä voidaan antaa myös toimista roskaantumisen ehkäisemiseksi sekä velvollisuudesta antaa kunnan jätehuoltoviranomaiselle tietoja jätteen kuljetuksista.

Jätehuoltomääräyksiä sovelletaan kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluviin jätteisiin (JäteL 32 §) ja kunnan vastuulle toissijaisesti kuuluviin jätteisiin (JäteL 33 §). Jätelain 32 §:n mukaan kunnan on järjestettävä kotitaloudessa ja vapaa-ajan asunnossa syntyvän jätteen jätehuolto mukaan lukien saostus- ja umpikaivolietteet. Samoin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluu kuntien hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvien jätteiden jätehuolto. Myös liikekiinteistöjen jätehuolto kuuluu kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin, jos liikekiinteistön jäte kerätään yhdessä edellä mainituissa toiminnoissa syntyvän jätteen kanssa. Lisäksi kunnalla on jätelain 33 §:n mukaan velvollisuus järjestää toissijaisesti kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuulumattoman toiminnan jätehuolto.

Jätehuoltomääräyksissä on määräyksiä kotitalouksissa, vapaa-ajan asumisessa ja kunnan hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvistä lietteistä. Lietteitä koskevat määräykset on esitetty erikseen

luvussa 8. Tämä tulee ottaa huomioon tulkittaessa jätehuoltomääräysten muita määräyksiä, jotka koskevat kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvia jätteitä.

Jätehuoltomääräyksiä sovelletaan kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä syntyvien tuottajavastuunalaisten jätteiden keräämiseen ja käsittelyyn toimittamiseen.

Määräyksissä tuottajavastuunalainen jäte ohjataan tuottajille käsiteltäväksi.

Jätehuoltomääräykset eivät pääsääntöisesti koske elinkeinotoiminnan tai muun kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuulumattoman toiminnan jätteitä. Tällaisen toiminnan jätehuollon järjestämisestä säädetään jätelainsäädännössä (esim. Jätel 8, 13 ja 15 §:t). Jätelain 91.1 §:n mukaan jätehuoltomääräyksissä voidaan kuitenkin antaa määräyksiä jätteiden keräykseen, vastaanottoon ja kuljetuksen käytännön järjestelyihin sekä niiden teknisiin vaatimuksiin liittyvissä asioissa myös muiden kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvien jätteiden osalta. Tällöin määräykset koskevat toimintaa siltä osin kuin on tarpeen jätteen hallitsemattoman käsittelyn, jätteestä ja jätehuollosta aiheutuvan vaaran ja haitan sekä roskaantumisen ehkäisemiseksi. Siten osa määräyksistä koskee myös elinkeino- ja muuta yllä mainittua toimintaa. Nämä määräykset on listattu tarkemmin jätehuoltomääräysten 1 §:ssä.

Jätehuoltomääräyksiä sovelletaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla. Mikäli samasta asiasta määrätään muualla, noudatetaan tiukempaa määräystä. Muita kunnallisia määräyksiä ovat rakennusjärjestys, terveydensuojelujärjestys ja ympäristönsuojelumääräykset. Kunnan ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen. Jätehuoltomääräysten omatoimista käsittelyä ja hyödyntämistä (luku 4) ja lietteitä (luku 8) koskevat määräykset liittyvät läheisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja niistä voi olla määräyksiä kuntien ympäristönsuojelumääräyksissä.

2 § Määritelmät

Määritelmissä on esitetty jätehuoltomääräysten kannalta tarpeelliset käsitteet. Mikäli käsite on määritelty jätelaissa tai -asetuksessa, otetaan käsitteen määritelmä sellaisenaan jätehuoltomääräyksiin.

Asumisessa syntyvällä jätteellä tarkoitetaan jätelain 32 §:n mukaisesti kotitaloudessa ja vapaa-ajan asunnossa syntyvää jätejätettä sen lajista, laadusta ja määrästä riippumatta. Ei kuitenkaan sosiaali-

ja terveydenhuollon palveluja tuottavan yrityksen tai yhteisön toimipaikassa eikä vankilassa, puolustusvoimien majoituskasarmissa, vastaanottokeskuksessa tai muussa vastaavassa laitosasumisessa syntyvä jäte.

Asumisessa syntyvän jätteen osalta velvoitteet perustuvat kiinteistöllä sijaitsevien huoneistojen lukumäärään sekä aluerajauksiin. Jätelautakunta on hyväksynyt jätehuollon aluerajausten muodostamisen periaatteet 9.12.2021 § 79. Aluerajausten muodostamisessa on hyödynnetty SYKE:n ylläpitämää YKR-taajama jaottelua. Rajauksessa on lisäksi huomioitu taajamien reuna-alueiden olosuhteet siten, että alueesta muodostuu yhtenäinen kokonaisuus.

3 § Jätehuollon tavoitteet

Jätelain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on ehkäistä jätteistä ja jätehuollosta aiheutuvaa vaaraa ja haittaa terveydelle ja ympäristölle sekä vähentää jätteen määrää ja haitallisuutta, edistää luonnonvarojen kestävästä käyttöä, varmistaa toimiva jätehuolto ja ehkäistä roskaantumista. Jätelain 8 §:ssä on esitetty yleinen velvollisuus noudattaa etusijajärjestystä.

2 Luku Kunnan jätehuoltojärjestelmään liittyminen

4 § Velvollisuus liittyä kunnan jätehuoltojärjestelmään

Kiinteistön haltijan tai muun jätteen haltijan on luovutettava kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluva jäte kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen tai kunnan järjestämään alueelliseen vastaanottoaikaan (JäteL 41.1 §). Lähtökohtaisesti liittyminen kunnan jätehuoltojärjestelmään tapahtuu liittymällä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen.

Kunnan jätehuoltoviranomainen voi myös tietyin edellytyksin päättää, että kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta ei järjestetä alueella (JäteL 35.4 §). Aluekeräyspisteeseen liittyminen on vaihtoehto kiinteistön liittymiselle kunnalliseen jätehuoltojärjestelmään sekajätteen kuljetuksen järjestämiseksi. Päätös kunnallisen yhdyskuntajätehuollon järjestämisestä aluekeräyspisteisiin perustuvalla keräyksellä voidaan tehdä, jos kiinteistölle tai sen läheisyydessä sijaitsevalle keräyspaikalle ei ole mahdollista kulkea jäteautolla, alueella on vähän jätteen haltijoita tai alueella syntyy vähän kuljetettavaa jätettä.

5 § Jätehuolto kunnan toissijaisen jätehuollon

järjestämisvelvollisuuden perusteella

Jätelain 33 §:n mukaan kunnalla on velvollisuus järjestää myös muun kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvan jätteen jätehuolto tietyissä tapauksissa. Mikäli jätteen haltijan tarvitsemia palveluita ei ole tarjolla yksityisillä markkinoilla ja jäte pystytään käsittelemään kunnan jätehuoltojärjestelmässä, jätteen haltija voi pyytää kuntaa järjestämään sen jätehuolto. Tarvittavista jätehuoltopalveluista tehdään sopimus Kiertokapula Oy:n (kunnan jätelaitos) sekä palveluita tarvitsevan toimijan välillä enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan, jos kysymyksessä on jatkuvasti ja säännöllisesti tarvittava jätehuoltopalvelu.

6 § Liittyminen kunnan järjestämään kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen

Kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on joko kunnan tai kiinteistön haltijan järjestämä (JäteL 36 ja 37 §:t). Näiden jätehuoltomääräysten soveltamisalueella on seka- ja biojätteen sekä erilliskerättävien lasi-, muovi-, kartonkipakkausten ja pienmetallin osalta käytössä jätelain 36 §:n mukainen kunnan järjestämä jätteenkuljetus. Liittyminen kunnan järjestämään jätteenkuljetukseen tapahtuu ottamalla yhteyttä ja ilmoittamalla liittymisestä Kiertokapula Oy:n jätehuollon asiakaspalveluun. Kiinteistön haltija tilaa samalla kiinteistölle näiden jätehuoltomääräysten mukaisen jäteastioiden tyhjentämisen ja jätteenkuljetuksen.

Kiinteistökohtaisen jätevesijärjestelmän tyhjennyksen tilaa näiden jätehuoltomääräysten 36 §:n mukaisesti kiinteistön haltija, ellei jätevesilietteitä käsitellä kiinteistöllä omatoimisesti määräysten 37 §:n mukaisesti.

7 § Kiinteistökohtainen jäteastia

Kiinteistön haltijan on järjestettävä keräyspaikka kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa kuljetettaville jätteille (JäteL 40 §). Kiinteistöllä tulee olla tarvittavat jäteastiat eri jätejakeiden keräystä varten jätehuoltomääräysten mukaisesti. Keräyspaikka voi olla myös kiinteistön ulkopuolella, jos sitä ei voida järjestää kiinteistölle ja haltija sopii asiasta maanomistajan kanssa.

8 § Yhteisen jäteastian perustaminen (jätekimppa)

Jätteen vastaanottoa voidaan järjestää yhdessä yhden tai useamman kiinteistön kanssa (Jätel 40 §). Yhteisen jäteastian eli kimppa-astian käyttö on mahdollista lähemmäs sijaitseville kiinteistöille. Myös tiekunnat ja erilaiset yhteisöt voivat järjestää yhteisiä jäteastioita, jolloin yhteinen jäteastia ei sijaitse vierekkäisillä kiinteistöillä, mutta se on kuitenkin osakkaiden helposti käytettävissä.

Jäteastian ja astiaa käyttävän kiinteistön välimatka voi olla korkeintaan kuusi (6) kilometriä kun kyseessä on sekajätteen, kartonki-, muovi, ja lasipakkausten tai pienmetallin keräysastia. Yhteistä biojäteastiaa tai kompostoria käytettäessä etäisyys voi alueella A olla korkeintaan 500 metriä ja alueen A ulkopuolella kuusi (6) kilometriä. Etäisyys kiinteistöjen välillä arvioidaan luonnollista ajotai kävelyreittiä pitkin. Määräämällä enimmäisetäisyydestä yhteisastian ja käyttäjien välillä varmistetaan, että yhteisastioiden käyttö on käytännössä toteutettavissa järkevästi ja yhteisastioiden hyväksyminen on tasapuolista. Jäteastia on myös mahdollista sijoittaa kulkureitin varrelle siten, että se on helposti saavutettavissa. Yhteisastia voi sijaita esimerkiksi kiinteistöille johtavan tien alussa, jolloin kaikki kiinteistöillä asuvat kulkevat sen kautta.

Yhteisastian perustamisen vakituiseen asunnon ja vapaa-ajan asunnon välillä tulee perustua kiinteistöjen lähekkäisyyteen. Kiinteistöjen omistussuhteet (saman omistajan omistuksessa olevat kiinteistöt) tai sukulaisuussuhteet eivät voi olla perusteina yhteisastian käyttämiselle.

Useimmiten yhteisastiaa käytetään sekajätteen keräämiseen. Yhteisastioita voidaan käyttää myös hyötyjätteiden ja biojätteen keräämiseen esimerkiksi pientaloalueilla.

Sekajäteastialle on määrätty vähimmäistilavuus (600 litraa), kun sitä käyttää yli viisi (5) kiinteistöä. Vaatimuksella varmistetaan, että yhteisastiatilavuus vastaa kiinteistöillä syntyvää jätemäärää, eikä yhteiskerääminen aiheuta tarpeetonta roskaamista tai jätteen epäasianmukaista käsittelyä.

Yhteisen jäteastian perustamisesta ja sen käytöstä luopumisesta tulee ilmoittaa jäteyhtiön asiakaspalveluun. Yhteisen jäteastian käyttäjätiedot ovat tärkeitä myös jätelain 143 §:n mukaisen kuljetusrekisterin ylläpidossa. Kunnan jätehuoltoviranomainen ylläpitää rekisteriä kiinteistöjen jätteenkuljetuksista.

Yhteisastialle on nimettävä yhteyshenkilö (kimppaisäntä), johon Kiertokapula Oy tai viranomaiset voivat olla yhteydessä yhteisastian ylläpitoon liittyvissä asioissa.

9 § Lähikeräyspiste

Lähikeräyspiste tulkitaan yhdeksi kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen muodoksi. Siten liittymisvelvoite kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen voidaan täyttää liittymällä lähikeräyspisteen käyttäjäksi.

Lähikeräyspisteen perustamisesta ja rajaamisesta päättää kunta. Kunnan tulee päättää lähikeräyspisteestä sellaisin menettelyin, että pisteen perustamiseksi ja ylläpitämiseksi riittävät tiedot ilmenevät päätöksestä. Rajauksesta tulee käydä ilmi kiinteistöt, jotka on velvoitettu käyttämään pistettä. Lähikeräyspisteen suunnittelussa tulee huomioida lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet sekä käyttäjien määrä.

Ilmoituksessa tulee olla keräyspisteen käytöstä, huollosta ja ylläpidosta vastaavan yhteyshenkilön tai muun tahon yhteystiedot, pisteen sijainti, koko ja tieto pisteen käyttöön velvoitetuista kiinteistöistä.

Keräyspisteen käytöstä ja ylläpidosta vastaa yhteisesti sitä käyttävien kiinteistöjen haltijat ja kunta. Jätteenkuljetuksesta ja jäteastioiden tyhjennyksistä vastaa Kiertokapula Oy.

Lähikeräyspisteen suunnittelemisesta ja perustamisesta on syytä keskustella ennakoon Kiertokapula Oy:n kanssa.

10 § Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen ja aluekeräyspisteisiin

soveltumattomien jätteiden kuljettaminen

Jätelain 41.2 §:n mukaan jätteen haltija voi järjestää sellaisen jätteen kuljetuksen, joka poikkeuksellisen kokonsa, suuren määränsä tai muun ominaisuutensa vuoksi ei sovellu kuljetettavaksi tavanomaisessa jätteenkuljetuksessa. Tällaisia jätteitä ovat esimerkiksi käytöstä poistetut huonekalut ja muut suurikokoiset esineet sekä puutarha- ja remonttijätteet. Tällaisten jätteiden kuljetuksesta tulee olla määräys kunnan jätehuolto- tai ympäristönsuojelumääräyksissä (JäteL 41.2 §). Määräys on tarpeellinen, jos halutaan sallia suurikokoisten jätteiden kuljettaminen omatoimisesti Kiertokapula Oy:n tai kunnan osoittamiin paikkoihin.

Kunta tai kunnallinen jätelaitos voi tarjota noutopalvelua suurikokoisille jätteille. Palvelu on vapaaehtoinen ja siitä peritään taksan mukainen maksu. Myös yritykset, jotka ovat rekisteröityneet jätehuoltorekisteriin, voivat tarjota tällaista palvelua kiinteistöille.

11 § Sekalaisen yhdyskuntajätteen aluekeräyspiste

Jätelain 35.4 §:n mukaan jätehuoltoviranomainen voi päättää, että kiinteistöittäistä jätteenkuljetusta ei järjestetä alueella, jossa on hankalat kulkuyhteydet, vähän jätteen haltijoita tai vähän kuljetettavaa jätettä. Jätehuollon palvelutason turvaamiseksi tällaisilla alueilla voi olla tarpeen järjestää sekajätteen aluekeräyspisteitä, mikäli kiinteistöt eivät itse järjestä yhteisiä jäteastioita. Kiinteistöjä ei kuitenkaan voi velvoittaa järjestämään yhteisiä jäteastioita (HE 199/2010 vp, s. 88).

Kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen ulkopuolella olevat kiinteistöt voivat väliaikaisesti varastoida jätteitä kiinteistöillään ennen niiden viemistä aluekeräyspisteisiin. Tästä ei kuitenkaan saa aiheutua roskaantumista tai hygieenisiiä haittoja. Varastoinnin tulee olla lyhytaikaista.

Aluekeräyspisteitä voidaan perustaa kuntiin, mikäli tarve niin vaatii. Ensisijaisesti kiinteistön on kuitenkin järjestettävä mahdollisuuksien mukaan oma tai lähinaapurin kanssa yhteinen jäteastia ja liityttävä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen. Aluekeräyspisteen mahdollisuus on varattava sellaisille kiinteistöille, jotka eivät voi liittyä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen. Tieto aluekeräyspisteistä on saatavilla Kiertokapula Oy:n asiakaspalvelusta.

12 § Jätteiden vastaanotto- ja käsittelypaikat

Määräyksen tarkoituksena on selvittää kiinteistöjen haltijoille ja jätteen tuottajille vastaanottopaikat, joihin jätteet voi toimittaa. Jätteenkuljettajille tarkoitettu määräys vastaanottopaikoista on sisällytetty luvun 7 kuljettamista käsittelevien määräysten 34 §:ään.

Kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen soveltumattomat jätteet ja kunnan yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat jätteet, joita ei kuljeteta kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa, toimitetaan omatoimisesti Kiertokapula Oy:n osoittamiin vastaanottopaikkoihin ja tuottajavastuunalaiset jätteet tuottajien järjestämiin vastaanottopaikkoihin. Kunnilla voi olla myös omia vastaanottopaikkoja puutarhajätteille. Näitä voivat olla esimerkiksi maankaatopaikat, mikäli kuntien maankaatopaikkojen ympäristöluvissa puutarhajätteiden vastaanotto on sallittu. Kuntien

järjestämistä omista jätteenkeräykseen liittyvistä tempauksista tai vastaanotto­paikoista on syytä sopia Kiertokapula Oy:n kanssa tai tuottajien kanssa, jos kyseessä on tuottajavastuunalainen jäte. Olennaista on, että jätteet ohjautuvat niille tahoille, joilla on oikeus vastaanottaa kyseistä jätettä.

Vastaanotto­paikkojen sijainti voi muuttua nopeasti, joten määräykseen ei ole sisällytetty yksityiskohtaista tietoa vastaanotto­paikoista. Kiertokapula Oy:n kotisivuilla on esitetty yhtiön järjestämät vastaanotto­paikat.

Asumisessa ja kunnan hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvien lietteiden toimittaminen käsiteltäväksi on esitetty jätehuoltomääräysten 36 §:ssä.

3 Luku Jätteiden kerääminen kiinteistöllä

13 § Erikseen lajiteltavat jätelajit

Uudistuneessa jäteasetuksessa on tiukennettu yhdyskuntajätteen kierrätystavoitteita. Tavoitteena on, että yhdyskuntajätteestä valmistellaan uudelleen­käyttöön tai kierrätetään vähintään 55 prosenttia vuonna 2025, 60 prosenttia vuonna 2030 ja 65 prosenttia vuonna 2035.

Kiinteistöiltä erilliskerättäviä jätelajeja ovat asumisessa syntyvä lasi-, muovi-, ja metalli- sekä paperi- ja kartonkipakkausjäte. Edellä mainitut jätteet on kerättävä vähintään jokaiselta taajamassa sijaitsevalta kiinteistöltä, jossa on viisi tai useampi asuinhuoneisto. Asumisessa syntyvän biojätteen erilliskeräyksen ohella pakkausjätteen kiinteistöittäisen keräyksen merkittävä lisääminen on arvioitu välttämättömäksi jätedirektiivissä asetettujen kierrätystavoitteiden saavuttamiseksi.

Erikseen lajitellut jätejakeet kuljetetaan joko kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa tai ne toimitetaan alueelliseen keräyspisteeseen, kuten Rinki-ekopisteeseen. Mikäli asuinkiinteistö kuuluu jätehuoltomääräysten 16 §:n mukaan erilliskeräysvelvoitteen piiriin, tulee kiinteistön liittyä kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen.

14 § Sekajäte

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen kuuluvilla kiinteistöillä tulee olla jäteastia sekajätteelle. Kiinteistöillä voi olla myös

jätehuoltomääräysten 8 §:n mukaisia yhteisiä jäteastioita tai 9 §:ssä tarkoitettuja lähikeräyspisteitä.

Sekajäte ohjautuu energiahyödynnykseen. Etusijajärjestyksen noudattamiseksi on tärkeää, että sekajätteestä saadaan syntypaikkalajittelun ja erilliskeräyksen kautta eroteltua kaikki kierrätyskelpoiset jakeet. Jäteastioihin voidaan kuitenkin laittaa esimerkiksi hehkulamppuja ja lasijätettä, joka ei sovellu erilliskeräykseen.

15 § Energiajätteen lajittelu ja kerääminen erikseen

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä sekajäte ohjautuu energiahyötykäyttöön. Energiajakeen muu kerääminen näiltä kiinteistöiltä ei ole sallittua.

16 § Asumisessa syntyvien hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteet

Hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteilla edistetään jätelain 8 §:n mukaisen etusijajärjestyksen toteutumista. Erilliskeräysvelvoitteilla vaikutetaan myös energiahyödyntämiseen ohjautuvan sekajätteen laatuun, sillä esimerkiksi metalli ja lasi haittaavat polttoprosessia.

Näissä jätehuoltomääräyksissä taajamat reuna-alueineen on nimetty alueeksi A. Alue B puolestaan sisältää taajamien tiheimmin asutut osat alueen A sisällä.

Alueella B sijaitsevien asuinkiinteistöjen, joissa on 1–4 asuinhuoneistoa, tulee järjestää biojätteen erilliskeräys siirtymäajan jälkeen. Vaihtoehtoisesti biojäte voidaan myös kompostoida kiinteistöillä jätehuoltomääräysten mukaisesti.

Alue B käsittää yli 5 000 asukkaan taajamat reuna-alueineen. Näiden jätehuoltomääräysten alueella on jätehuoltomääräyksen päivittämisen hetkellä neljä taajamaa, joissa on 5 000–9 999 asukasta. Kyseiset taajamat ovat lähes suoraan yhteydessä alueen yli 10 000 asukkaan taajamiin. Kierrätysasteen nostamiseksi ja kuljetusreittien sujuvoittamiseksi näillä jätehuoltomääräyksillä laajennetaan jäteasetuksen mukaista velvoitetta biojätteen erilliskeräyksen suhteen koskemaan myös yli 5 000 asukkaan taajamia reuna-alueineen.

Jätehuoltoviranomainen tarkastelee alueita A ja B jätehuoltomääräysten mukaisesti vähintään viiden vuoden välein. Alueita muutetaan, jos yhdyskuntakehitys sitä edellyttää.

Kiertokapula Oy ylläpitää alueista A ja B sähköistä karttaa, josta kiinteistön haltija voi tarkistaa, kuuluuko hänen asuinrakennuksensa tai vapaa-ajan asuntonsa erilliskeräysveloitteen piiriin. Mikäli veloitteen piiriin kuulumisen on jonkin kiinteistön kohdalla epäselvää, tekee jätehuoltoviranomainen asiasta tulkinnan, jonka perusteella Kiertokapula Oy tekee tarvittavat tekniset korjaukset karttaan.

Alueiden A ja B ulkopuolella sijaitsevan kiinteistön haltija voi halutessaan liittää kiinteistönsä vapaaehtoisesti kunnan järjestämään hyötyjätteiden kiinteistöittäiseen kuljetukseen. Tämä tarkoittaa, että Kiertokapula Oy tarjoaa hyötyjätteiden erilliskeräyspalvelua koko alueelle, myös alueiden A ja B ulkopuolelle. Jätelautakunta päättää vapaaehtoisen erilliskeräyspalvelun hinnoista jätetaksassa.

Biojätteen erilliskeräysveloitetta ei tarvitse soveltaa, mikäli kiinteistöllä syntyvä biojäte kompostoidaan määräysten 19 §:n mukaisesti.

Jätelain 49.2 §:n mukaan paperituotteiden tuottajan on järjestettävä käytöstä poistettujen paperituotteiden kuljetus maksutta kiinteistön haltijan järjestämästä vastaanotto­paikasta, jos kiinteistö sijaitsee muulla kuin pientalo- tai haja-asutusalueella. Jätelain 50 §:n mukaan kiinteistöjen tulee kuitenkin järjestää paperinkeräystä varten keräysastia.

17 § Muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piirissä olevilla kiinteistöillä syntyvien hyötyjätteiden lajittelu- ja erilliskeräysveloitteet

Määräyksessä annetut lajittelu- ja erilliskeräysveloitteet koskevat kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin jätelain 32 §:n perusteella kuuluvia kiinteistöjä, jotka eivät ole asuinkiinteistöjä. Lisäksi kunnan toissijaisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden (JäteL 33 §) perusteella kunnan jätehuoltojärjestelmään jätteensä toimittavat kiinteistöt voidaan velvoittaa noudattamaan määräyksen lajittelu- ja erilliskeräysveloitteita.

Kiinteistöittäinen erilliskeräys tulee pakolliseksi taajama-alueilla sekä asema- tai yleiskaavoitetuilla alueilla sijaitseville jätteen haltijoille, joiden toiminnassa syntyy viikoittain tietty kilometri määrä biojätettä, pakkausjätteitä tai pienmetallijätettä.

Määräysten 16 §:stä poiketen muilla kuin asuinkiinteistöillä lajittelu- ja erilliskeräysvelvoite koskee myös puujätettä. Näiden kiinteistöjen toiminnassa puujätettä oletetaan syntyvän enemmän kuin kotitalouksissa.

18 § Muut erikseen kerättävät jätteet

Muita erikseen kerättäviä jätelajeja ovat muut tuottajavastuunalaiset jätteet kuin pakkausjätteet sekä vaaralliset jätteet ja erityisjätteet. Pakkausjätteiden lisäksi tuottajavastuunalaisia jätteitä ovat sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, keräyspaperi, romuajoneuvot, ajoneuvojen renkaat, akut ja paristot. Nämä jätteet on kerättävä erikseen ja toimitettava tuottajan järjestämiin vastaanotto paikkoihin. Vaarallisista jätteistä ja erityisjätteistä määrätään jätehuoltomääräysten 10 luvussa ja kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvista lietteistä luvussa 8.

Rakennus- ja purkujätteelle annetaan jäteasetuksen 26 §:ssä tarkat erilliskeräysvelvoitteet, jotka koskevat niin elinkeinotoimintaa kuin kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin kuuluvia kiinteistöjä.

Asuinkiinteistöillä syntyvä rakennus- ja purkujäte kuuluu kunnan jätehuollon järjestämisvelvollisuuden piiriin ainoastaan siinä tapauksessa, että se on peräisin kiinteistön haltijan omatoimisesta remontoinnista tai silloin kun kiinteistön haltija vastaa itse rakennus- ja purkujätteen jätehuollosta hankkiessaan palveluita yrityksiltä. Mikäli remontointipalveluita tarjoava yritys vastaa asuinkiinteistöllä syntyvän rakennus- ja purkujätteen jätehuollosta, on se elinkeinotoiminnan jätettä, eikä siitä voida antaa jätehuoltomääräyksissä määräyksiä.

Puutarhajäte voidaan käsitellä omatoimisesti määräysten 19 §:n mukaisesti tai toimittaa Kiertokapula Oy:n vastaanotto paikkoihin tai kunnan järjestämiin vastaanotto paikkoihin, joita ovat esimerkiksi kuntien maankaatopaikat, mikäli niillä on ympäristölupa vastaanottaa puutarhajätteitä. Kuntien tulisi ilmoittaa järjestämästään puutarhajätteen keräyksestä Kiertokapula Oy:lle.

4 Luku Omatoiminen käsittely ja hyödyntäminen

19 § Kompostointi

Jätehuoltoviranomainen merkitsee tiedot kompostoinnista jätelain 143 §:ssä tarkoitettuun rekisteriin. Jäteasetuksen perusteluiston mukaan tietojen kokoaminen tukee biojätteen kompostoinnin ja muun pienimuotoisen kiinteistöllä tapahtuvan käsittelyn viranomaisseuranta ja -valvontaa sekä mahdollistaa biojätteen pienimuotoisen käsittelyn määrää koskevien arvioiden tekemistä ja raportointia komissiolle jätedirektiivin ja sen nojalla annetun komission täytäntöönpanopäätöksen 2019/1004 mukaisesti. Mainitut EU:n säädökset sallivat biojätteen pienimuotoisen käsittelyn huomioon ottamisen yhdyskuntajätteen kierrätysasteen laskennassa edellyttäen, että käsittelyn laajuutta selvitetään vähintään viiden vuoden välein luotettavin, mainitussa komission päätöksessä säädettyin menetelmin.

Kiinteistökohtaisessa kompostorissa voidaan kompostoida keittiöperäistä biojätettä, puutarhajätettä, kuivakäymäläjätettä ja tietyin edellytyksin vähäisiä määriä jätevesilietteitä (ks. 37 §). Jotta kompostointi onnistuu, on kompostorin ylläpitoon ja hoitoon kiinnitettävä huomiota.

Jäteasetuksen mukaan biojätettä voi käsitellä kiinteistöllä pienimuotoisesti vain sitä varten suunnitellussa laitteistossa. Esimerkiksi käytöstä poistetut sähkölaitteet kuten vanhat pakastinarkut tai kotieläinten ulosteen käsittelyyn tarkoitetut lantalat ja lietealtaat eivät sovellu biojätteen kompostointiin. Alkuperäisestä käytöstä poistetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet määritellään sähkö- ja elektroniikkaromuksi (kts. valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 519/2014). Kylmälaitteesta tehdyn kompostorin rakenteisiin sisältyy ympäristölle vaarallisia ja haitallisia aineita. Kylmälaitteista tehdyt kompostorit voivat näin ollen aiheuttaa ympäristöhaittoja.

Kompostori on sijoitettava ja ylläpidettävä niin, että sen käytöstä ei aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle. Kompostorin etäisyys talousvesikaivosta tai vesialueesta on oltava vähintään 15 metriä. Sijoittamisessa on huomioitava myös, että kompostori ei saa aiheuttaa hajua tai muuta haittaa naapureille.

Biojätettä saa kompostoida suljetussa ja hyvin ilmastoidussa kompostorissa, johon haittaeläinten pääsy on estetty. Kompostori tulee varustaa kannella eikä kompostorissa saa olla yli 7 mm:n

rakoja. Kompostorista ei saa päästä valumavesiä maaperään. Biojätteen kompostoitumisen kannalta on tärkeää varmistaa riittävä ilmanvaihto kompostorissa huomioiden kuitenkin haittaeläinsuojaus. Kompostorin tulee olla alueella A lämpöeristetty (eristeen paksuus vähintään 10 millimetriä). Taajaman ulkopuolella biojätettä saa kompostoida myös eristämättömässä, kuitenkin haittaeläimiltä suojatussa kompostorissa. Kompostorin tai kompostorien mitoituksessa pitää ottaa huomioon kompostoitumisen vaatima aika ja esimerkiksi se, että kylminä ajanjaksoina kompostoituminen voi hidastua. Kompostitilaa pitää varata vähintään 100 litraa/asuinhuoneisto tai vapaa-ajan asunto. Kompostori voi olla korkeintaan neljän (4) asuinhuoneiston tai vapaa-ajan asunnon yhteinen.

Tarkentamalla kompostointia koskevia vaatimuksia sekä rajaamalla kompostorien yhteiskäyttöä ehkäistään asiattomista kompostoreista johtuvia ongelmia sekä vähennetään biojätteen päätymistä sekajätteeseen. Näin ollen tarkennukset parantavat jätehuollon sujuvuutta ja ehkäisevät ympäristöhaittojen syntyä.

Eryteisesti keittiöperäistä bio- ja ulosteperäistä jätettä kompostoitaessa tulee varmistua, että jäte on täysin kompostoitunut ennen sen poistamista kompostorista. Kompostoitaessa käymäläjätettä, lemmikkieläinten ulosteita sekä puhdistamolietteitä tulisi huolehtia siitä, että komposti saavuttaisi taudinaiheuttajien tuhoamisen kannalta tarvittavan lämpötilan. Esimerkiksi kuivakäymäläjäte vaatii jälkikompostoinnin kompostorin ulkopuolella.

Kompostoriin ei saa laittaa vieraslajeiksi luokiteltujen kasvien lisääntymiskykyisiä osia (juuria tai siemeniä). Pienet määrät vieraslajeja voi laittaa pakattuna sekajäteastiaan. Vieraslajit on lueteltu kansallisessa vieraslajiluettelossa. Kansallinen vieraslajiluettelo sekä tietoa vieraslajeista löytyy Luonnonvarakeskuksen ylläpitämältä verkkosivulta www.vieraslajit.fi

Jätehuoltoviranomainen suorittaa toimialueellaan satunnaisia kompostoritarkastuksia, joiden tavoitteena on varmistaa käytettävien kompostorien olevan määräysten mukaisia. Tarkastusoikeus perustuu jätelain 123 §:än. Jätelain mukaan kunnan jätehuoltoviranomaisella ja sen määräämällä viranhaltijalla on oikeus tehdä jätehuollon järjestämistä koskevan tehtävän hoitamista varten tarpeellisia tarkastuksia muualla kuin pysyväisluonteiseen asumiseen käytettävissä tiloissa sekä saada tarkastusta varten tarpeelliset tiedot, minkä vuoksi kompostoria ei tule sijoittaa sisätiloihin kuten keittiöön tai autotalliin.

Jätemylyt ovat vesihuoltolaitoksen kannalta ongelmallisia, koska ne voivat aiheuttaa merkittäviä ongelmia viemäriverkostossa. Samoin paistorasvojen ja öljyjen sekä muun ylimääräisen rasvan johtaminen jätevesiviemäriin aiheuttaa haittoja vesihuoltolaitoksen toiminnalle.

20 § Jätteen polttaminen

Jätteiden omatoiminen polttaminen on lähtökohtaisesti kielletty, ellei sitä sallita kunnan jätehuolto- tai ympäristönsuojelumääräyksissä (JäteL 41 a §). Määräyksessä esitetään tilanteet, joissa jätteen polttaminen on mahdollista eli toiminnalle on viranomaisen hyväksyntä.

Taajaman ulkopuolella sallitaan risujen, oksien, käsittelemättömän puujätteen ja vastaavien kasviperäisten jätteiden polttaminen avopoltona, jos se ei aiheuta haittaa tai vaaraa ympäristölle tai terveydelle ja poltettavien jätteiden määrä on vähäinen. Käsitellyn puujätteen polttamista ei voi sallia.

Kiinteistön lämmitysjärjestelmässä poltettavaksi sallitaan käsittelemätön puujäte sekä risut ja oksat. Sytykkeinä voidaan käyttää vähäisessä määrin paperia, pahvia ja kartonkia. Muiden jätteiden, kuten polttokelpoisen muovin, polttamista ei voi sallia kiinteistöjen tulipesissä, sillä niissä ei ole palamiselle optimaaliset olosuhteet.

Perustusten varassa kiinteästi seisova rakennus ei yleensä ole jätettä, vaikka se olisi saanut purkuluvan. Rakennuksesta puretut osat sen sijaan luokitellaan jätteiksi. Koska rakennus itsessään ei yleensä ole jätettä, se ei siten kuulu jätelain 3 §:n soveltamisalan piiriin (HE 199/2010, s. 63).

Rakennusvalvontaviranomainen tarkastelee rakennuksen purkamista maankäyttö- ja rakennuslain nojalla ja selvittää, onko rakennuksen purkaminen mahdollista. Purkulupaa tarkastellaan vain maankäyttö- ja rakennuslain näkökulmasta. Tarkastelussa ei oteta kantaa purkamismenettelyyn, kuten rakennuksen polttamiseen pelastuslaitoksen harjoituksena. Rakennuksen hävittämistä polttamalla tulee tarkastella myös ympäristön pilaantumisen näkökulmasta. Siten rakennusten hävittäminen polttamalla soveltuu parhaiten kunnan ympäristönsuojelumääräyksiin. Mikäli rakennusten polttamisesta ei ole ympäristönsuojelumääräystä, viranomainen voi harkita ympäristönsuojelulain (527/2014) 180 §:n mukaisen yksittäisen määräyksen antamista pilaantumisen ehkäisemiseksi.

21 § Jätteen hautaaminen tai upottaminen

Jätteen hautaaminen on lähtökohtaisesti kielletty, ellei siitä määrätä kunnan jätehuolto- tai ympäristönsuojelumääräyksissä (JäteL 41 a §). Kuolleiden lemmikkieläinten hautaaminen on mahdollista Ruokaviraston ohjeiden mukaisesti. Ohjeet löytyvät Ruokaviraston internetsivuilta. Näissä jätehuoltomääräyksissä ei ole erikseen annettu tarkkoja ohjeita lemmikkieläinten hautamisesta.

22 § Jätteen hyödyntäminen omassa maarakentamisessa

Jätteen hyödyntäminen omassa maarakentamisessa on lähtökohtaisesti kielletty, ellei sitä erikseen sallita jätehuolto- tai ympäristönsuojelumääräyksissä (JäteL 41 a §).

Kiinteistöllä syntyneen pilaantumattoman tiili- ja betonimurskeen pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa kuuluu jätelain 41 a §:n mukaiseen omalla kiinteistöllä tapahtuvaan pienimuotoiseen jätteen omatoimiseen käsittelyyn. Tiili- ja betonimurskeen hyödyntämisen on oltava niin pienimuotoista, että sovellettavaksi eivät tule jäteverolain (1126/2010) ja valtioneuvoston asetuksen kaatopaikoista (VNA 331/2013) säännökset. Tiili- ja betonimurskeen hyödyntämisen tulee olla kertaluonteista eikä se saa olla ammattimaista toimintaa. Hyödyntämisen tarkoituksena on korvata luonnonkiviainesta murskeella. Hyödyntäminen voi tapahtua ainoastaan pohjavesialueen ulkopuolella. Määräys perustuu MARA-asetukseen.

Tiili- ja betonimurskeen hyödyntämistä omassa maarakentamisessa koskevat määräykset soveltuvat parhaiten ympäristönsuojelumääräyksiin, sillä ne tähtäävät ympäristön pilaantumisen estämiseen. Mikäli kunnassa ei ole voimassa olevia ympäristönsuojelumääräyksiä kyseisestä asiasta, voidaan nämä hyödyntämistä koskevat määräykset ottaa jätehuoltomääräyksiin.

Jätehuoltomääräyksiä ei sovelleta tiili- ja betonijätteen käsittelyyn, joka on ammattimaista tai laitosmaista. Tiili- ja betonijätteen hyödyntäminen maarakentamisessa voi olla ympäristöluvanvaraista toimintaa. Valtioneuvoston asetuksen ympäristönsuojelusta (713/2014) 2 §:n kohdan 12 b mukaan pilaantumattoman maa-ainesjätteen, betoni-, tiili- tai asfalttijätteen tai pysyvän jätteen muu käsittely kuin sijoittaminen kaatopaikalle on ympäristöluvanvaraista. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen käsittelee ympäristölupahakemuksen, kun käsiteltävä määrä on alle 50 000 tonnia vuodessa.

Jätehuoltomääräyksiä ei myöskään sovelleta kohteisiin, joissa betoni- ja tiilijätettä hyödynnetään valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (MARA-asetus, VNA 843/2017) perusteella. Myös MARA-asetus koskee jätteiden laitos- tai ammattimaista hyödyntämistä.

Jätehuoltomääräysten 22 § koskee ainoastaan kunnan yhdyskuntajätehuollon järjestämisvastuun piiriin kuuluvaa jätettä. Siten jätehuoltomääräyksillä ei voida määrätä muusta kuin kiinteistön omasta toiminnasta syntyvän jätteen omatoimisesta käsittelystä. Määräyksessä on kuitenkin esitetty, että muusta mineraaliperäisten jätteiden (tiili ja betoni) käytöstä maarakentamisessa tulee ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristöluvan tarpeen selvittämiseksi. Tiili- ja betonimurskeen hyödyntämisestä tehdään aina ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka tarkastelee ilmoituksessa esitetyn toiminnan ympäristöluvanvaraisuutta, oli kysymyksessä kiinteistön omasta toiminnasta syntyvä jäte tai muualta tuotu jäte kuten betonituotetehtailta tuotu betonimurske.

Ylijäämämaata ei luokitella jätteeksi, jos se on puhdasta ja sen hyödyntäminen on suunnitelmallista ja varmaa eli hyödyntämistapa ja -paikka on esitetty esimerkiksi rakennusluvassa tai tiesuunnitelmassa. Tällaisen ylijäämämaan hyödyntämistä ei siten voida säädellä jätehuoltomääräyksissä.

5 Luku Jäteastiat

23 § Jäteastiatyypit

Jätelain 40 §:n mukaan kiinteistön haltija on velvollinen järjestämään jätteille vastaanottoaikaan. Jäteasetuksen 10 § velvoittaa kiinteistön haltijan, kunnan, jätteen haltijan, tuottajan, jakelijan ja muun toimijan huolehtimaan siitä, että vastaanottoaikassa on riittävä määrä kannellisia säiliöitä, maahan upotettavia syväkeräyssäiliöitä, jätelavoja tai muita jäteastioita, jotka soveltuvat kerättäville jätelajeille.

Kiinteistöllä tulee olla riittävä määrä jäteastioita ottaen huomioon kiinteistöllä syntyvä jätemäärä, jätehuoltomääräysten mukaiset erilliskeräysvelvoitteet ja jäteastioiden tyhjennysvälit. Jäteastiat on aina pystyttävä sulkemaan. Toisaalta tarpeeseen nähden liian suuria jäteastioita käyttämällä ei voi perustella jätehuoltomääräyksistä poikkeavaa pidempää jäteastian tyhjennysväliä.

Mikäli kiinteistö vastaa jäteastian hankkimisesta, voidaan jätehuoltomääräyksissä listata kiinteistöittäisessä jätteenkuljetuksessa käytettävät vaihtoehtoiset jäteastiat. Jäteastioita luettaessa ei voida suosia tietyn valmistajan jäteastioita, vaan määräyksissä on listattu niiden teknisiä ominaisuuksia. Jäteastiatyyppejä määriteltäessä on hyvä keskustella jäteyhtiö Kiertokapula Oy:n kanssa jäteastiatyyppien vaikutuksesta kuljettajien työturvallisuuteen ja tyhjennysten sujuvuuteen.

Velvoittaminen standardin mukaisiin jäteastioihin on perusteltua, sillä markkinoilla on myös muita kuin standardin mukaisia sanallisen määritelmän täyttäviä jäteastioita, jotka voivat rikkoutua helpommin esimerkiksi kippaustilanteessa.

Jätehuoltomääräyksissä on mahdollistettu myös muunlaisen jäteastian käyttö sopimalla asiasta Kiertokapula Oy:n tai jätteenkuljetusyrityksen kanssa. Näin voidaan edistää uusien innovaatioiden käyttöön ottamista ja siten parantaa esimerkiksi jätteenkuljettajan työturvallisuutta.

Vuonna 2024 Kiertokapula Oy:n toimialueelle otettiin käyttöön astiapalvelu, jonka myötä käsin siirrettävät jäteastiat kuuluvat tyhjennys hintaan. Esimerkiksi jäteastian rikkoontuessa se voidaan korvata toimittamalla kiinteistölle ehjä jäteastia. Astiapalvelusta määrätään tarkemmin kunnallisessa jätetaksassa.

24 § Jäteastian merkitseminen

Jäteasetuksen 10 § velvoittaa merkitsemään jäteastioihin niihin kerättävän jätelajin ja keräyksestä vastaavan yhteisön yhteystiedot.

Lisäksi jäteastiaan on merkittävä kiinteistön osoite tai kiinteistön osoitteen mukainen numero tilanteissa, joissa jäteastia ei ole kiinteistön välittömässä läheisyydessä. Tällöin mahdollisiin ongelmiin voidaan puuttua tehokkaasti.

25 § Jäteastioiden täyttäminen

Jäteastioiden täyttämisestä säädetään jäteasetuksen 10 §:ssä, jonka mukaan jäteastioiden käytöstä ja tyhjennyksestä ei saa aiheutua loukkaantumisen vaaraa käyttäjälle tai tyhjentäjälle eikä muuta vaaraa terveydelle tai ympäristölle. Jätehuoltomääräyksissä täsmennetään jäteasetuksen

10 §:ä määrittelemällä, mitä jäteastioihin voidaan laittaa ja miten jätteet tulee pakata. Käsien siirrettäville jäteastioille on asetettu myös viitteelliset maksimipainot.

Määräyksessä on annettu mahdollisuus sijoittaa jäte poikkeustapauksessa ja tilapäisesti jäteastian läheisyyteen, silloin kun jäte ei mahdu jäteastiaan. Tämä ei kuitenkaan koske aluekeräysjärjestelmää käyttäviä kiinteistöjä. Jätteen sijoittamisesta jäteastian ulkopuolelle ei saa aiheutua haittaa tai vaaraa vastaanotto paikalla tai jätteenkuljetukselle. Jätteen sijoittaminen jäteastian ulkopuolelle ei saa myöskään aiheuttaa työturvallisuusriskiä, joten ylimääräiselle jätteelle on annettu 15 kg:n painorajoitus.

Määräyksessä on esitetty konkreettinen lista jätteistä, joita ei saa sijoittaa sekajäteastiaan. Väärin lajiteltu jäte voi estää astiatyhjennyksen. Listauksen tarkoituksena on edistää asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon toteutumista.

Biojäte on pakattava Kiertokapula oy:n ohjeen mukaisesti. Biojätteen keräämiseen tarkoitettuun jäteastiaan ei saa laittaa nestemäistä biojätettä. Biojäteastian jäätyminen ennaltaehkäisy on kiinteistönomistajan vastuulla.

26 § Tyhjennysvälit

Määräyksessä esitetyt jäteastioiden tyhjennysvälit koskevat kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen piiriin kuuluvia asuinkiinteistöjä sekä muita kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvia kiinteistöjä.

Jäteasetuksen 10 § velvoittaa tyhjentämään jäteastiat niin usein, että jäteastia voidaan aina sulkea, jäte mahtuu astiaan eikä jätteestä aiheudu ympäristön likaantumista tai roskaantumista taikka hajua tai muuta hygieenistä haittaa. Hygieenisiä haittoja tai hajuhaittoja aiheutuu yleensä muiden jätteiden seassa olevasta biojätteestä.

Hyötyjätteiden jäteastian tyhjennysvälin tulee olla sellainen, ettei hyötyjätteitä sijoiteta sekajätteen joukkoon hyötyjätteiden jäteastioiden täyttymisen vuoksi. Hyötyjätteiden tyhjennysvälin tulee myös vastata jätteiden kertymää. Hyötyjätteiden jäteastioiden pisimmät tyhjennysvälit ovat melko harvoja, joten kiinteistön haltijoiden kannattaa tiedostaa, ettei jäteastioita tarvitse tyhjentää liian usein. Jäteastioiden 25 §:ssä esitetyt painorajoitukset voivat kuitenkin vaikuttaa tyhjennysväleihin, vaikka jäteastiat eivät olisikaan täynnä.

Alueella, jossa on voimassa biojätteen erilliskeräysvelvollisuus ei biojätettä saa sijoittaa sekajäteastiaan. Mikäli kiinteistöllä käsitellään biojäte erilliskeräämällä tai kompostoimalla voi sekajäteastian tyhjennysväli olla kahdeksan viikkoa.

Mikäli syntyvän jätteen määrä on vähäinen, biojätteet lajitellaan erikseen ja käytössä on korkeintaan 240 litrainen sekajäteastia on sekajäteastian pisin mahdollinen tyhjennysväli 12 viikkoa. Jäteastian koko on sovitettava syntyvään jätemäärään nähden sopivaksi, eikä tyhjennysväliä tule pidentää käyttämällä ylisuurta astiaa.

Jäteastioiden tyhjennysvälin pidentämisestä ilmoitetaan suoraan Kiertokapula Oy:lle.

Mikäli vapaa-ajanasuntoa käytetään vain kesäaikana, kiinteistöittäisen jäteastian tyhjennys voidaan sopia kesäajaksi tai ajaksi, jolloin vapaa-ajan asuntoa aktiivisimmin käytetään. Vapaa-ajan-asunnon jäteastia on tyhjennettävä kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

Asumiseen ja muilla kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvilla kiinteistöillä syntyvien lietesäiliöiden tyhjentämisestä määrätään erikseen määräysten 36 §:ssä.

27 § Kunnossapito ja pesu

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan jäteastia on pidettävä kunnossa ja puhdistettava riittävän usein siten, että keräyksestä ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Jäteastioiden tulee olla ehjiä, jotta haittaeläimet eivät pääse niihin eikä mahdollisia nesteitä pääse valumaan ympäristöön. Määräys liittyy myös työturvallisuuteen. Määräyksessä täsmennetään jäteasetuksen 10 §:ä määräämällä jäteastioiden puhdistamistiheydestä.

6 Luku Jätteen keräyspaikat

28 § Jäteastian sijoittamista koskevat määräykset

Jäteasetuksen 10 §:n mukaan keräyspaikkaan on oltava esteetön pääsy ja jäte on voitava kuormata turvallisesti. Jätehuoltomääräyksissä voidaan antaa tarkempia määräyksiä vastaanottopaikan järjestämisestä ja jäteastioiden sijoittamisesta. Jäteastioiden sijoittamista koskevia määräyksiä on usein myös kuntien rakennusjärjestyksissä, jotka tulee ottaa huomioon tätä määräystä sovellettaessa.

Jäteastioiden sijoittamiseen liittyvät asiat vaikuttavat merkittävästi työturvallisuuteen ja tyhjennysten sujuvuuteen. Jäteastioiden liikuttaminen ja kuormaaminen sekä työntekijöiden liikkuminen alueella pitää pystyä tekemään turvallisesti. Jätteen keräyspaikkaan ja jokaiselle jäteastialle tai -säiliölle on oltava esteetön pääsy eikä jätteen keräyspaikalla tai sinne johtavalla tiellä saa olla esimerkiksi vapaana olevia eläimiä. Kiinteistön haltijan tulee varmistua myös siitä, että astia ei pääse liikkumaan paikaltaan. Astiaa ei kuitenkaan saa kiinnittää tai kytkeä paikalleen siten, että se haittaa tyhjennystä.

Kiinteistön haltija voi kysyä neuvoa jäteastian sijoittamiseen Kiertokapula Oy:ltä.

29 § Jäteastian sijoituspaikan tai jäteastian lukitseminen

Jäteastian sijoituspaikan tai jäteastian lukitseminen tulee järjestää siten, että jätteenkuljettaja pääsee helposti kuormaamaan jätteen sen kuljettamista varten.

30 § Sekajätteen aluekeräyspisteet ja hyötyjätepisteet

Alueellisia keräyspaikkoja ovat muun muassa kunnan, Kiertokapula Oy:n ja tuottajien järjestämät keräyspaikat.

Alueelliselle keräyspaikalle saa toimittaa ainoastaan sellaisia jätteitä, joita varten siellä on jäteastia, eikä jätteitä saa jättää jäteastioiden ulkopuolelle. Alueellisesta jätteen keräyspaikasta vastaavan tahon on huolehdittava keräyspaikan ylläpidosta ja toimivuudesta. Määräyksessä annetut velvoitteet on annettu roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Määräyksessä on myös esitetty aluekeräyspaikkojen perustamiseen liittyviä lupa- ja ilmoitusmenettelyjä. Alueellisen jätteen keräyspaikan perustamiseen on oltava maanomistajan ja jätehuoltoviranomaisen lupa. Jos kyseessä on rakennelma, vaaditaan siihen rakennusvalvontaviranomaisen lupa. Jätelain 100 §:n mukaan jätteen ammattimaisesta keräystoiminnasta tulee tehdä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle jätehuoltorekisteriin merkitsemistä varten.

7 Luku Jätteenkuljetus

31 § Kuormaaminen

Jätteiden kuormaaminen koskee pääosin jätteenkuljettajia. Jäteasetuksen 10 §:n mukaan kuormaaminen tulee ajoittaa siten, että läheisyydessä asuville ja oleskeleville ei aiheudu melu- tai muuta häiriötä. Kuormausajat koskevat myös elinkeinotoimintaa, sillä ne liittyvät jätehuollon tekniseen toteutukseen. Kuormausajoilla ehkäistään melun syntymistä, joka voi olla terveyshaitta.

Tarpeen kuormata jätettä poikkeuksellisesti lauantaina tai pyhäpäivinä voi aiheuttaa myös esimerkiksi kuljetusalan poikkeustilanne tai sääolosuhteet kuten runsas lumentulo. Jätteen kuormauksessa jätteitä voi myös levitä ympäristöön. Jätteenkuljettajan on huolehdittava, ettei kuormauksesta aiheudu roskaantumista.

Suurempien jäte-erien kokoaminen tilapäisesti suurempaan kuljetusvälineeseen esimerkiksi siirtolavalle sallitaan, jos siihen on saatu maanomistajan lupa. Jäte-erät voivat olla esimerkiksi remontti- tai puutarhajätteitä, joita syntyy ajoittain tai tilapäisesti paljon.

32 § Kuljettaminen

Kuljettamista koskevat määräykset koskevat pääosin jätteenkuljettajia. Jätelain 94 §:n mukaan jätteen ammattimaista kuljettamista harjoittavan yrityksen on tehtävä hakemus toiminnan hyväksymiseksi alueellisen LVV:n ylläpitämään jätehuoltorekisteriin. Jätelain 95 §:ssä on esitetty jätehuoltorekisteriin hyväksymisen edellytykset, joiden mukaan toimintaa tulee harjoittaa jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti ja ammattitaitoisesti eikä toiminnasta saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Toiminnassa käytettävän laitteiston ja kaluston tulee myös olla teknisesti asianmukaista.

Kuljettamista koskevan määräyksen tavoitteena on varmistaa, että jätteiden kuljettamisesta ei aiheudu ympäristön roskaantumista tai haittaa ympäristölle tai terveydelle. Jäteasetuksen 11 § velvoittaa kuljettamaan jätteet tiiviissä pakkauksessa, umpinaisessa kuljetusvälineessä tai muuten peitettynä. Vastuussa jätteiden asianmukaisesta kuljetuksesta on jätteenkuljettaja.

Jätelain 15 §:n mukaan lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään siinä laajuudessa kuin se on terveydelle tai ympäristölle

aiheutuvan vaaran tai haitan ehkäisemiseksi, etusijajärjestyksen noudattamiseksi taikka jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista sekä teknisesti ja taloudellisesti mahdollista. Siten erilliskerätyt tai erilaatuiset jätteet voidaan kuljettaa samassa säiliössä vain silloin, kuin se ei aiheuta haittaa niiden kierrättämiselle tai hyödyntämiselle.

Jätelain 121 § määrää siirtoasiakirjan laatimisvelvoitteesta vaaralliselle jätteelle, saostus- ja umpisäiliölietteelle, hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteelle, POP-jätteelle, pilaantuneelle maa-ainekselle ja muulle rakennus- ja purkujätteelle kuin pilaantumattomalle maa-ainekselle. Koska jätehuoltomääräykset koskevat siirtoasiakirjan laatimisen osalta myös elinkeinotoimintaa, jätehuoltomääräyksiin on kirjattu jättejakeita, jotka eivät varsinaisesti kuulu kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin. Näitä jakeita ovat esimerkiksi hiekan- ja rasvanerotuskaivojen lietteet ja pilaantuneet maa-ainekset.

Siirtoasiakirjassa on oltava valvonnan ja seurannan kannalta tarpeelliset tiedot jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä, toimituspaikasta ja -päivämäärästä sekä kuljettajasta. Jäteasetuksen 24 §:ssä määritellään tarkemmin siirtoasiakirjaan kirjattavat tiedot.

Mikäli edellä mainittu jäte noudetaan kotitaloudesta, jätteen kuljettajan on jätteen haltijan sijasta laadittava siirtoasiakirja sekä huolehdittava asiakirjan antamisesta vastaanottajalle ja sen säilyttämisestä.

33 § Kuljetusrekisteri ja tietojen toimittaminen

Kunnan jätehuoltoviranomainen ylläpitää jätelain 143 §:n mukaista rekisteriä jätteen kuljetuksista. Rekisterin ylläpitoa varten jätehuoltoviranomainen tarvitsee kuljetuksiin liittyviä tietoja jätteen kuljettajilta.

Jätelain 39 §:n mukaan jätteen kuljettajan on annettava tiedot kunnan jätehuoltoviranomaiselle kiinteistöistä, joilta jätettä on noudettu, sekä jäteastioiden tyhjennyskerroista kiinteistöittäin ja jätelajeittain.

34 § Jätteen kuljettaminen jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikkoihin

Tämä jätteen vastaanotto- ja käsittelypaikkoja koskeva määräys on tarkoitettu jätteenkuljettajille. Kotitalouksia koskevat määräykset jätteen toimittamisesta esimerkiksi hyötyjättepisteille tai jäteasemille on annettu 12 §:ssä.

Kunnallisen yhdyskuntajätehuollon piiriin kuuluvat ja kiinteistöittäiseen jätteenkuljetukseen luovutetut jätteet on kuljetettava Kiertokapula Oy:n osoittamaan paikkaan. Jätteitä ei saa kuljettaa muihin vastaanottopaikkoihin. Tuottajavastuunalaiset pakkausjätteet veloitetaan jätelain mukaisesti kuljettamaan tuottajien järjestämään vastaanottopaikkaan.

Vastaanottopaikkojen sijainti voi muuttua nopeasti, joten määräykseen ei ole sisällytetty yksityiskohtaista tietoa vastaanottopaikoista. Kiertokapula Oy:n verkkosivuilla on esitetty yhtiön järjestämät vastaanottopaikat.

Jätehuoltomääräyksissä tuodaan esille myös yleiset vastaanotto- ja käsittelypaikkojen käyttämistä koskevat veloitteet ja käytännöt.

35 § Kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keskeyttäminen

Jätehuoltomääräyksissä voidaan mahdollistaa kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keskeyttäminen tilanteissa, joissa kiinteistö on tyhjillään ja käyttämättömänä. Keskeytyksen tulee aina olla määräaikainen. Sitä voidaan tarpeen mukaan jatkaa määräajan päättyessä.

Enintään 12 kuukauden keskeytyksestä sovitaan jäteyhtiön kanssa. Yli 12 kuukauden keskeytykset edellyttävät poikkeamista jätehuoltomääräyksistä. Keskeytyksen edellytyksenä tulee olla varmuus siitä, että kiinteistö on käyttämätön.

8 Luku Asumisessa ja kunnan hallinto ja

palvelutoiminnassa syntyvät lietteet

36 § Tyhjennysvälit ja lietteen toimittaminen käsiteltäväksi

Määräys on annettu järjestelmien toimivuuden varmistamiseksi ja ympäristöhaittojen vähentämiseksi. Määräys ei koske kuntien hulevesiverkostoissa syntyviä vesiä. Tyhjennystarve on

kaikkien jätevesijärjestelmien osalta tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Mikäli järjestelmän käyttöohje määrää vähimmäisvaatimusta lyhyemmän tyhjennysvälin, on valmistajan antamaa ohjetta noudatettava.

Saostussäiliöiden on oltava kunnoltaan sellaisia, että ne soveltuvat tarkoitukseensa eikä niihin johdettu jätevesi tai liete aiheuta riskiä ympäristölle, terveydelle tai viihtyvyydelle. Jotta kiinteistökohtaiset jätevesijärjestelmät voisivat säilyttää puhdistustehonsa, on niitä huollettava ja saostussäiliöihin kertyvä liete on poistettava säännöllisesti. Säiliöiden kunto on tarkistettava säännöllisesti ja parhaiten se onnistuu tyhjennyksen yhteydessä.

Umpisäiliöiden on oltava täysin ehjiä ja tiiviitä ja niiden kunnan tarkastaminen on myös helpointa tehdä tyhjennettäessä. Umpisäiliön kunnan varmistamiseksi ja kiinteistön jätevesien asianmukaisen käsittelyn turvaamiseksi myös umpisäiliöille määrätään vähimmäistyhjennysväli.

Tyhjennysväleissä on huomioitu kiinteistön käyttötarkoitus ja syntyvien jätevesien laatu. Esimerkiksi vakituksia asuinkiinteistöjä vähemmällä käytöllä oleville vapaa-ajan asunnoille sallitaan harvemmat tyhjennysvälit kuin vakituksessa asuinkäytössä oleville kiinteistöille. Pelkille pesuvesille tarkoitettujen säiliöiden tyhjennysväli voi olla pidempi kuin säiliöiden, joihin johdetaan myös käymälävesiä.

Hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen tyhjentämisestä ja tarkkailusta on huolehdittava säännöllisesti. Kyseisten kaivojen tyhjentäminen ja hoitaminen ovat ennakoivia toimia, joilla ehkäistään ongelmia viemäriverkostossa. Samoin on huolehdittava fosforinpoistokaivojen suodatinmassojen jätehuollosta. Jätehuoltomääräyksissä on veloitettu tarkastamaan edellä mainittujen kaivojen tyhjennystarve vähintään kerran vuodessa ja tyhjentämään kaivot tarvittaessa.

Määräyksessä on kiinnitetty erityisesti huomiota tyhjennysten, tarkastusten ja huoltojen dokumentointiin. Tyhjennystarpeeseen liittyvien tarkastusten dokumentointi on tärkeää, koska näille tarkastuksille on annettu vähimmäistiheys. Käyttö- ja huoltokirjan pitäminen on tärkeää myös mahdollisten ongelma- tai valvontatilanteiden kannalta.

Määräyksessä esitettyjä tyhjennyksiin, tarkastuksiin ja kirjanpitoon liittyviä veloituksia on noudatettava, vaikka lietteen käsittely tapahtuisi kiinteistöllä omatoimisesti määräyksessä 37 § esitetyllä tavalla.

Jätehuoltomääräysten toimialueella kiinteistön haltija sopii säiliön tyhjennyksestä ottamalla yhteyttä suoraan tyhjennyksiä suorittavaan kuljetusyrittäjään. Kiinteistön haltija tekee sopimuksen jätteenkuljettajan kanssa jätteen noutamisesta ja kuljettamisesta kiinteistöltä näiden jätehuoltomääräysten mukaisesti. Kiinteistön haltijan vastuulla on varmistaa, että kuljetuspalvelua tarjoava yritys kuuluu jätelain 142 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun jätehuoltorekisteriin. Kiinteistön haltijalla on oikeus saada jätteenkuljettajalta nähtäväksi jätehuoltorekisteriote, joka osoittaa kuljettajan olevan hyväksytty kyseiseen rekisteriin.

Jätelain 94 § velvoittaa jätteen ammattimaista kuljettamista harjoittavat toimijat tekemään hakemuksen Lupa- ja valvontavirastolle toiminnan hyväksymiseksi jätehuoltorekisteriin. Jätehuoltomääräyksissä annettava velvoite luovuttaa liete ainoastaan ko. rekisteriin hyväksytyille toimijalle on tärkeää lietteiden asianmukaisen kuljettamisen ja käsittelyn vuoksi. Rekisteröimisen edellytyksenä on, että kuljettaja toimii ammattimaisesti, lakien ja asetuksen mukaan, toiminnasta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja kuljetuskalusto soveltuu käyttötarkoitukseensa.

Lisäksi määräyksessä veloitetaan kuljettamaan kunnan vastuulle kuuluvat lietteet kunnan osoittamaan paikkaan. Tämä velvoite koskee lietteen kuljettajaa. Määräyksessä estetään lietteiden kuljettaminen esimerkiksi läheiselle maatilalle, joka ei ole kunnan osoittama käsittelypaikka. Saostus- ja umpisäiliölietteiden joukossa saa olla vain näitä lietteitä. Öljyt ja rasvat on taas toimitettava erikseen niille osoitettuihin keräyspisteisiin. Kunnan vastuulle kuuluvien lietteiden vastaanottoaikojen tiedot tulee olla saatavilla esimerkiksi tietoverkossa.

Vakituksessa asumisessa syntyvien lietteiden kiinteistöittäisen jätteenkuljetuksen keskeyttämistä on mahdollista hakea jätehuoltoviranomaiselta kiinteistön jäädessä kokonaan käyttämättömäksi. Jätteenkuljetuksen keskeytyksen yhteydessä on tarpeellista samanaikaisesti tarkastella myös saostus- ja umpisäiliölietteiden tyhjennyksiä.

37 § Lietteiden omatoiminen käsittely

Jätevesilietteiden omatoiminen käsittely on lähtökohtaisesti kiellettyä. Jätelain 41 a §:n mukaan jätteen haltija voi itse käsitellä jätevesilietteen kiinteistöllään tai luovuttaa asumisessa syntyvän jätevesilietteen käsiteltäväksi naapurikiinteistöllä tai muulla lähellä sijaitsevalla kiinteistöllä, jos omatoiminen tai yhteinen käsittely on pienimuotoista ja käsittely on hyväksytty kunnan jätehuolto- tai ympäristönsuojelumääräyksissä.

Näissä jätehuoltomääräyksissä hyväksytään asumisessa syntyvän lietteen omatoiminen käsittely ja yhteiskäsittely tietyin edellytyksin ja menettelyin. Omassa asumisessa syntyvän lietteen levittämisestä käsiteltynä lannoitustarkoituksessa omalle pellolle tai omassa hallinnassa olevalle pellolle tulee ilmoittaa jätehuoltoviranomaiselle. Tiedot omatoimisesta käsittelystä tarvitaan, jotta jätehuoltoviranomainen voi seurata ja valvontaviranomainen valvoa asianmukaista jätehuollon toteutumista.

Määräys mahdollistaa myös jätevesilietteen yhteiskäsittelyn, mutta se vaatii poikkeamisen jätehuoltomääräyksistä. Lietteen vastaanottaja eli yhteisen käsittelyn toteuttaja voi käsitellä yhteensä enintään neljältä (4) kiinteistöltä asumisessa syntyvän lietteen ja levittää sen peltoon lannoitustarkoituksessa. Lietteen vastaanottajan oma kiinteistö lasketaan mukaan yhteiskäsittelyyn.

Lietteen käsittelyssä ja peltokäytössä on noudatettava jäteasetusta, lannoitelakia (711/2022), nitraatti-asetusta (VNA 1250/2014) ja maa- ja metsätalousministeriön asetusta lannoitevalmisteista (964/2023). Liete tulee aina stabiloida ennen peltokäyttöä. Soveltuvia menetelmiä on esimerkiksi kalkkistabilointi. Kun lietteen käyttäminen lannoitteena on pienimuotoista, siihen ei vaadita Ruokaviraston lupaa.

Omatoiminen saostussäiliöiden jätevesilietteiden (ja umpisäiliöiden jätevesien) käsittely voidaan sallia lannoitustarkoitukseen, jos kiinteistöllä on käytössään (joko omana tai esimerkiksi vuokrattuna) siihen soveltuvat laitteistot ja olosuhteet ovat sopivat. Tällaisesta menettelystä ilmoittavan osalta on varmistettava, että stabiloitu liete voidaan käyttää lannoitustarkoituksessa, eli kiinteistöllä on oltava hallinnassaan viljelykäyttöön tai muuhun vastaavaan tarkoitukseen soveltuvaa peltoalaa.

Omatoimiseen lietteen käsittelyyn käytettävän kaluston tulee olla käyttötarkoitukseltaan sopiva lietesäiliön tyhjentämiseen, lietteen hygienisointiin sekä peltolevitykseen. Jätevesiliete on käsiteltävä hygieeniseltä laadultaan haitattomaksi esimerkiksi kalkkistabiloimalla. Ennen levittämistä pellolle käsitellyn lietteen pH-arvo on tarkistettava esimerkiksi pH-mittarilla tai -liuskillalla. Käsittelijän tulee ilmoittaa niiden peltolohkojen numerot, joille lietettä hyödynnetään. Lietettä ei saa levittää pohjavesialueella.

Muissa tapauksissa kotitaloudessa tai vapaa-ajan asumisessa syntyvien lietteiden omatoiminen käsittely on mahdollista hallitusti lähinnä silloin, kun syntyvän lietteen määrä on vähäinen ja se on kiinteässä muodossa. Käytännössä käsittelymenetelmänä on kompostointi. Kompostoinnista määrätään tarkemmin jätehuoltomääräysten 19 §:ssä.

Kompostointi mahdollistetaan esimerkiksi seuraavissa tapauksissa:

- Joissakin pienpuhdistamoissa liete kerätään kiinteässä muodossa lietepussiin, joka voidaan kompostoida kiinteistöllä.
- Kuivakäymälöissä syntyvä jäte voidaan kompostoida kiinteistöllä.
- Joissakin pienpuhdistamoissa tai muissa järjestelmissä muodostuvan nestemäisen lietteen kerralla poistettava määrä on niin pieni, että se voidaan kompostoida kiinteistöllä.
- Fosforinpoistokaivojen massat voidaan kompostoida kiinteistöllä.

Lietteen kompostointiin tulee hakea poikkeamista jätehuoltomääräyksistä, mikäli kiinteistön jätevesijärjestelmässä käsitellään mustia vesiä (käymäläjätevesiä) tai lietteen määrä ei ole vähäinen. Muussa tapauksessa kompostoinnista tulee ilmoittaa jätehuoltoviranomaiselle (pl. kuivakäymäläjätteet).

Lietteen voi kompostoida kiinteistöllä jätehuoltomääräysten 19 § mukaisesti, jos kiinteistöllä syntyvien jätevesilietteiden määrä on vähäinen ja se on kiinteässä muodossa. Lietteen määrän katsotaan olevan vähäinen, jos sitä syntyy korkeintaan 100 litraa vuodessa. Tällaisen määrän katsotaan olevan asianmukaisesti kompostoitavissa yleisimmissä markkinoilla saatavilla olevissa tehdasvalmisteisissä kompostoreissa.

Poikkeamislupa voidaan myöntää, jos lietteen käsittely kiinteistöllä ei aiheuta vaaraa tai haittaa ympäristölle tai terveydelle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen puoltaa luvan myöntämistä. Poikkeamista haettaessa tulee esittää tarpeelliset tiedot, joilla pystytään arvioimaan myös ympäristön pilaantumista.

Fosforinpoistokaivojen massat voidaan käsitellä kompostoimalla tai hyödyntää ravinteena pelloilla.

9 Luku Roskaantumisen ehkäiseminen

38 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Yleisötilaisuuden järjestäjän on järjestettävä roskaantumisen ehkäisemiseksi alueella riittävä jätteen keräys ja muut jätehuollon palvelut (JäteL 76 §). Yleisötilaisuuden järjestäjä on vastuussa yleisötilaisuuden seurauksena roskaantuneen alueen siivoamisesta, jos roskaaja itse ei huolehdi siivoamisesta (JäteL 74 §). Lisäksi suurissa yleisötilaisuuksissa on noudatettava sosiaali- ja terveysministeriön asetusta suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta (405/2009).

Määräyksissä veloitetaan yleisötilaisuuden järjestäjä huolehtimaan tilaisuuden jätehuollosta kokonaisuudessaan. Tilaisuuden järjestäjän on hankittava alueelle tarpeeksi jätteastioita ja huolehdittava niiden tyhjentämisestä tarpeen mukaan. Myös lajittelu ja erilliskerääminen määrätään tilaisuuden järjestäjän vastuulle.

Yleisötilaisuuksissa lajittelu- ja erilliskeräysvelvoitteiden antaminen on tarpeen asianmukaisen ja turvallisen jätehuollon järjestämisen kannalta. Lajitteluelvoitteiden antaminen perustuu jätelain 13 ja 15 §:iin, joten lajitteluelvoitteet voidaan antaa myös elinkeinotoimintaa harjoittavalle yleisötilaisuuden järjestäjälle.

Määräyksessä suurten yleisötilaisuuksien (yli 5 000 henkilöä) järjestäjältä vaaditaan jätehuoltosuunnitelman esittämistä ympäristönsuojeluviranomaiselle. Yleisötilaisuuden järjestämisessä on mukana monia viranomaisia, joten yhteistyö eri viranomaisten ja yleisötilaisuuden järjestäjän kanssa on tärkeää. Yleisötilaisuudesta vaaditaan ilmoitus poliisille. Lisäksi yleisötilaisuuksia koskevia määräyksiä voi sisältyä kunnan ympäristönsuojelumääräyksiin, terveydensuojelumääräyksiin tai rakennusjärjestykseen.

39 § Roskaantumisen ehkäiseminen yleisillä alueilla

Jätelaissa annetaan tarkat määräykset roskaantumisen ehkäisemisestä sekä siitä, mikä taho on siivousvelvollinen eri tilanteissa (Jätel 72–77 §:t).

Jätehuoltomääräyksissä täsmennetään jätelain 72 §:ssä annettua roskaamiskieltoa kieltämällä jätteiden sijoittaminen jäteastian ulkopuolelle yleisillä alueilla. Koska yleisillä alueilla olevat jäteastiat voivat olla muidenkin tahojen kuin kunnan ylläpitovastuulla, määräys koskee kaikkien toimijoiden ylläpitämiä jäteastioita, vaikka kyseessä ovat kunnalliset jätehuoltomääräykset.

10 Luku Vaaralliset jätteet ja erityisjätteet

40 § Vaarallisten jätteiden jätehuolto

Jätehuoltomääräysten vaarallisia jätteitä koskevat määräykset velvoittavat myös elinkeinotoiminnan harjoittajia. Vaarallista jätettä koskevilla määräyksillä määrätään turvallisen jätehuollon käytännön järjestelyistä. Jätelain 17 §:n mukaan vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen taikka muuhun aineeseen. Sekoittamiskiellosta voidaan poiketa, jos sekoittaminen on jätteen käsittelemiseksi tarpeellista ja toimintaan on ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupa.

Vaarallisen jätteen varastoinnista väliaikaisessa paikassa voi aiheutua haittaa tai vaaraa ympäristölle ja terveydelle. Määräys enimmillään vuoden säilytysajasta koskee kaikkia kiinteistöjä ja se on annettu jätteen asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi.

Jätelain 32.2 §:n mukaan kunnan on järjestettävä kotitaloudessa ja vapaa-ajan asumisessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto sekä maa- ja metsätaloudessa syntyvien vaarallisten jätteiden jätehuolto, mikäli vaarallisen jätteen määrä ei ole kohtuuton. Siten näissä toiminnoissa syntyvät vaaralliset jätteet määrätään toimitettavaksi Kiertokapula Oy:n osoittamaan vastaanottoaikaan. Tuottajavastuunalaiset sähkö- ja elektroniikkalaiteromu sekä paristot ja akut määrätään toimitettavaksi tuottajan järjestämään vastaanottoaikaan. Lääkejätteet puolestaan tulee toimittaa apteekkiin, joka on tehnyt niiden vastaanottamisesta sopimuksen Kiertokapula Oy:n kanssa. Vaihtoehtoisesti lääkejätteet veloitetaan toimittamaan Kiertokapula Oy:n osoittamaan paikkaan.

Muissa toiminnoissa, kuten sosiaali- ja terveyspalveluissa sekä kouluissa, syntyvät vaaralliset jätteet toimitetaan vastaanottajalle, jolla on lupa niiden vastaanottamiseen. Sama määräys koskee elinkeinotoiminnan harjoittajaa.

Mikäli kyseessä on merkittävä erä vaarallista jätettä, tulee sen toimittamisesta sopia vastaanottajan kanssa. Tällöin vastaanottaja voi varautua suuren jätemäärän turvalliseen käsittelyyn ja varastointiin.

Määräyksessä viitataan jäteasetuksen 8 ja 9 §:iin, joissa on annettu tarkemmat määräykset vaarallisen jätteen pakkauksista ja merkitsemisestä. Alkuperäispakkausten käyttämisellä varmistetaan vaarallisen jätteen asianmukainen pakkaaminen ja merkitseminen.

41 § Vaarallisten jätteiden kerääminen kiinteistöllä

Vaarallisen jätteen keräyspaikkaa koskevat määräykset liittyvät jätehuollon tekniseen järjestämiseen sekä turvallisuuteen. Määräykset koskevat kaikkia toimijoita omakotikiinteistöjä lukuun ottamatta. Määräykset koskevat vaarallisten jätteiden säilyttämistä ja kiinteistön haltijan velvollisuutta tiedottaa keräyspaikan käyttäjille sen asianmukaisesta ja turvallisesta käytöstä. Tarkoituksena on, että vaarallisten jätteiden keräämisestä ei aiheudu haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle (JäteL 13 §).

42 § Erityisjätteet

Erityisjäte veloitetaan erotettavaksi muista jätteistä. Erityisjätteiden osalta määrätään niiden pakkaamisesta sekä merkitsemisestä niiden turvallisen käsittelyn varmistamiseksi (JäteL 13 ja 15 §:t).

43 § Terveysthuollon vaaralliset jätteet ja erityisjätteet

Terveysthuollon erityisjäte on pakattava kuten muukin erityisjäte eli kestäviin ja tiiviisiin pakkauksiin. Muualla lainsäädännössä annetaan tarkemmat määräykset terveysthuollon vaarallisista jätteistä ja erityisjätteistä, joten niistä ei anneta esitettyä tarkempia määräyksiä jätehuoltomääräyksissä.

11 Luku Muut määräykset

44 § Tiedottamisvelvoite

Kiinteistön haltijan on tiedotettava jätehuoltomääräysten mukaisista velvoitteista kiinteistön asukkaille tai käyttäjille. Tiedottamisvelvoitteella edistetään jätehuoltomääräyksissä esitettyjen toimenpiteiden ja velvoitteiden toteuttamista.

45 § Jätehuoltomääräysten valvonta

Jätelain 24 §:ssä säädetään jätelain ja sen nojalla annettujen jätehuoltomääräysten valvonnasta. Valvontaviranomaisia ovat kunnan ympäristönsuojeluviranomainen sekä Lupa- ja valvontavirasto.

Valvontaviranomainen kehottaa ensin määräysten rikkojaa korjaamaan toimintansa.

Valvontaviranomainen voi myös lievissä tapauksissa antaa yksittäisen määräyksen tilanteen korjaamiseksi (JäteL 125 §). Jos asianosainen ei noudata valvontaviranomaisen antamaa kehotusta tai yksittäistä määräystä tai muuten laiminlyö velvollisuutensa, tulee valvontaviranomaisen aloittaa hallintopakkomenettely asian lainmukaiseksi saattamiseksi (JäteL 126 ja 129 §:t). Jos kyseessä on jätehuoltomääräysten nojalla tai yksittäisenä määräyksenä annettu kieltä tai määräys ja kyseessä on tahallisuus tai törkeä huolimattomuus, tulee valvontaviranomaisen tehdä asiassa tutkintapyyntö poliisille.

46 § Poikkeaminen jätehuoltomääräyksistä

Jätelain 91.3 §:n mukaan jätehuoltomääräyksissä määrätty viranomainen voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen jätehuoltomääräysten noudattamisesta päätöksessä mainituin perustein.

Poikkeusten myöntämisessä voidaan helpommin noudattaa samoja periaatteita jätelautakunnan toimialueella, kun poikkeukset myöntää jätehuoltoviranomainen. Paikallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi yhteistyö kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten kanssa on kuitenkin tärkeää. Osa jätehuoltomääräyksistä liittyy myös ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen.

47 § Voimaantulo

Voimaantulomääräykseen on kirjattu ajankohta, jolloin jätehuoltomääräykset tulevat voimaan ja lueteltu voimassa olevat jätehuoltomääräykset, jotka uusilla määräyksillä kumotaan.

Jätehuoltomääräysten 19 §:ssä on kielletty käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttö kompostoreina, rajattu yhteistä kompostoria käyttävien kiinteistöjen määrää sekä asetettu kompostorille vähimmäistilavuus. Osa velvoitteista edellyttää muutoksia kiinteistöllä, minkä vuoksi määräyksiin on sisällytetty näiden osalta siirtymäsäännökset. Siirtymäsäännösten myötä kiinteistön haltija ehtii varautua vaadittuihin muutoksiin. Siirtymäaika koskee ennen näiden jätehuoltomääräysten voimaantuloa rekisteriin merkittyjä kompostoreja.

Lyhenneluettelo

Hajajätevesiasetus	valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisella alueella (157/2017)
HE	hallituksen esitys
Jäteasetus	valtioneuvoston asetus jätteistä (978/2021)
Jätel	jätelaki (646/2011)
LVV	Lupa- ja valvontavirasto
MARA-asetus	valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017)
Nitraattiasetus	valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhatuotannosta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014)
Pakkausjäteasetus	valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä (518/2014)
VNA	valtioneuvoston asetus
vp	Valtiopäivät
